24/09/2019

Αγία Θέκλα η Ισαπόστολος

/ Βίοι Αγίων

Η Αγία Θέκλα η Ισαπόστολος τιμάται από την Εκκλησία μας κάθε χρόνο στις 24 Σεπτεμβρίου.

Αποτμήματα του Ιερού Λειψάνου της Αγίας βρίσκονται στις Μονές Μεγ. Λαύρας και Διονυσίου Αγίου Όρους, στη Μονή Κύκκου Κύπρου και στον ομώνυμο Ναό Λάρνακος Κύπρου, στη Λαύρα Αγίου Αλεξάνδρου Νέβσκι Αγίας Πετρουπόλεως και στό Ναό του Αγίου Γεωργίου των Ελλήνων Βενετίας.

Αὐτὸς σε σῴζει Θέκλα ῥήξας τὴν πέτραν,
Οὗ τῷ πάθει πρὶν ἐρράγησαν αἱ πέτραι.
Πέτρη ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα δέξατο Θέκλην.

Η ισαπόστολος Θέκλα καταγόταν από το Ικόνιο και ήταν θυγατέρα εθνικής οικογένειας, την δε μητέρα της την έλεγαν Θεόκλεια. Μετεστράφη στην χριστιανική πίστη χάρη στα κηρύγματα του ίδιου του Αποστόλου Παύλου (βλέπε 29 Ιουνίου) που τα έκανε στην γειτονική οικία του Ονησιφόρου (βλέπε 7 Σεπτεμβρίου). Είχε ήδη μνηστευθεί κάποιον εθνικό ονόματι Θάμυρη. Όταν αυτός και η μητέρα της Θεοκλεία αντιλήφθηκαν ότι είχε μεταστραφεί στην χριστιανική πίστη,

προσπάθησαν να την κάνουν να πάρει πίσω την απόφασή της. Όταν είδαν ότι αυτό ήταν ανώφελο, κατέδωσαν τον Απόστολο Παύλο στον ηγεμόνα Καστίλιο, ο οποίος τελικά αφού τον φυλάκισε, τον απέλασε. Τότε η Θέκλα εγκατέλειψε τον μνηστήρα της και ακολούθησε τον Απόστολο στην Αντιόχεια της Πισιδίας. Πολλές φορές υπέστη μαρτύρια αλλά η πίστη της την έσωσε. Από την Αντιόχεια μετέβη στα Μύρα της Λυκίας για να συναντήσει τον Απόστολο Παύλο και από εκεί στη Σελεύκεια, όπου κατέφυγε στο όρος Καλαμών, όπου και εκοιμήθη εν ειρήνη σε ηλικία ενενήντα ετών.

Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)
Ἦχος δ’. Ταχὺ προκατάλαβε.
Τοῦ Παύλου συνέκδημος, ὡς καθαρα τὴν ψυχήν, καὶ πρώταθλος πέφηνας, ἐν γυναιξὶν εὐκλεῶς, Χριστὸν ἀγαπήσασα, σὺ γὰρ τῆς εὐσέβειας, πτερωθεῖσα τῷ πόθῳ, ἤθλησας ὑπὲρ φύσιν, Ἰσαπόστελε Θέκλα διὸ σὲ ὁ Πανοικτίρμων νύμφην ἠγάγετο.

Ἕτερον Ἀπολυτίκιον
Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.
Θείου κήρυκος διδασκαλίας, πόθῳ κτίστου σου ἀναφλεχθεῖσα, τῶν γεηρῶν ὡς ῥεόντων ἠλόγησας· καί σεαυτήν ἱερόν καλλιέργημα, τῷ Θεῷ δοῦσα ποινῶν κατετόλμησας. Θέκλα ἔνδοξε, Παύλου τοῦ θείου συνέκδημε, τόν σόν Νυμφίον Χριστόν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον
Ἦχος πλ. δ’. Ὡς ἀπαρχὰς
Τῆς παρθενίας τῷ κάλλει ἐξέλαμψας, μαρτυρίου στεφάνῳ κεκόσμησαι, ἀποστολὴν πιστεύῃ Παρθένε ὡς ἔνδοξος, καὶ τοῦ πυρὸς μὲν τὴν φλόγα, εἰς δρόσον μετέβαλες, τοῦ ταύρου δὲ τὸν θυμόν, προσευχῇ σου ἡμέρωσας ὦ Πρωτόαθλε.